

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. D. P. advokát, N.**, správca konkurznej podstaty úpadcu T., a.s., v likvidácii, C., IČO: X., právne zastúpený JUDr. J. G., advokátom, K., proti žalovanému **J. F. bytom G., o zaplatenie 259,25 Eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. júla 2010, č. k. 9Cbi/27/2009-60, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. júla 2010, č. k. 9Cbi/27/2009-60 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, že žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Uznesenie odôvodnil tým, že na základe výzvy na zaplatenie súdneho poplatku za návrh žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal, podaním došlým na súd dňa 29. 09. 2009, o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že ako správca konkurznej podstaty má osobné oslobodenie v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb.. Ďalej uviedol, že správčovskú činnosť môže od nadobudnutia účinnosti zákona č. 8/2005 Z. z. vykonávať len osoba zapísaná do zoznamu správcov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR. Táto okolnosť je rozhodujúca pre vykonávanie správčovskej činnosti aj v konkurzoch vyhlásených pred účinnosťou zákona č. 8/2005 Z. z., resp. zákona č. 7/2005 Z. z. Súd výzvou zo dňa 21. 06. 2010, ktorú právny zástupca prevzal dňa 25. 06. 2010, vyzval žalobcu na predloženie aktuálnych dokladov, ktoré odôvodňujú pomery žiadateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov. Zároveň mu oznámil, že podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. je oslobodený od platenia súdnych poplatkov správca podľa osobitného predpisu 3f/, pričom v odkaze pod čiarou je uvedený zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii

a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podaním, doručeným súdu dňa 30. 06. 2010 právny zástupca žalobcu predložil návrh na pokračovanie v konaní bez zaplatenia súdneho poplatku bez toho, aby predložil doklady odôvodňujúce jeho žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku. Nakoľko žalobca nepreukázal, že jeho majetkové a sociálne pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, súd jeho žiadosti s poukazom na ust. § 138 ods. 1 O. s. p. nevyhoviel.

Proti uzneseniu sa odvolal žalobca a žiadal jeho zrušenie. Má za to, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nesprávne a taktiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia otázky oslobodenia žalobcu od súdneho poplatku v tomto konaní. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. a § 2 ods. 1, 2 zákona č. 8/2005 Z. z., v zmysle ktorých ustanovení má za to, že správčovskú činnosť môže od nadobudnutia účinnosti zákona č. 8/2005 Z. z. vykonávať len osoba zapísaná do zoznamu správcov, ktorý je vedený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Táto okolnosť je rozhodujúcou pre vykonávanie správčovskej činnosti aj v konkurzoch vyhlásených pred účinnosťou zákona č. 8/2005 Z. z., resp. zákona č. 7/2005 Z. z. V tejto súvislosti poukázal aj na ust. § 45 zákona č. 8/2005 Z.z. Za nesprávne považuje tvrdenie, že navrhovateľovi nemožno priznať oslobodenie od súdneho poplatku na základe poznámky č. 3f pod čiarou zákona č. 71/1992 Zb., keďže poznámky v zákonoch pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasti právneho predpisu. Vzhľadom na uvedené má za to, že v tomto konaní v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. je oslobodený od súdneho poplatku, z ktorého dôvodu navrhuje napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie bez zaplatenia súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa žalobcovi na jeho žiadosť oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal, vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobca ani na výzvu súdu nedoložil a nepreukázal, že jeho majetkové a sociálne pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Žalobca v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa má za to, že toto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. je od poplatkovej povinnosti oslobodený.

Inštitút súdnych poplatkov upravuje zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Jeho prípadný neprímeraný zásah do práva na súdnu a inú právnu ochranu, zakotveného aj v článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, premietol tento zákon do ust. § 4 ods. 1, v ktorom taxatívne vymenúva konania, ktoré sú od súdneho poplatku oslobodené ex lege (zákonné vecné oslobodenie) a do ust. § 4 ods. 2, v ktorom vymenúva osoby, ktoré sú od súdneho poplatku oslobodené ex lege (zákonné osobné oslobodenie).

Občiansky súdny poriadok v ust. § 138 ods. 1 O. s. p. upravuje možnosť individuálneho oslobodenia od súdnych poplatkov (oslobodenia na návrh účastníka). V zmysle tohto ust. § 138 O. s. p. môže súd priznať účastníkovi na jeho návrh celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Zákon nevysvetľuje bližšie obsah pojmu „pomery účastníka“, bezpochyby však musí ísť o pomery žiadateľa majetkové, majúce základ v okolnostiach, ktoré nie sú len dočasnej či prechodnej povahy a odôvodňujú záver, že ako poplatník celkom, či sčasti (v prípade žiadosti o čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov) nemôže splniť poplatkovú povinnosť, alebo že jej splnenie od neho nemožno spravodlivo požadovať.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podaním, doručeným súdu prvého stupňa 29. 09. 2009, podal návrh na oslobodenie od súdneho poplatku.

Nepochybné je tiež, že ani na výzvu súdu prvého stupňa, ktorá mu bola doručená 25. 06. 2010, nedoložil žiadne dôkazy, ktoré by osvedčovali existenciu jeho majetkových pomerov.

Súd prvého stupňa preto nepochybil, keď návrhu žalobcu na oslobodenie od súdnych poplatkov nevyhovel.

Žalobca v odvolaní namieta nesprávnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. je od poplatkovej povinnosti oslobodený, ktorý dôvod je z hľadiska rozhodnutia súdu prvého stupňa o jeho žiadosti o oslobodenie od poplatkovej povinnosti, právne irelevantný.

Uvedené ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch, na ktoré poukazuje žalobca, upravuje zákonné oslobodenie, ktoré v prípade splnenia zákonných podmienok vzniká zo zákona, a preto o ňom súd rozhodnutie nevydáva.

Pre úplnosť sa žiada uviesť, že skutočnosť, že žalobca je zapísaný do zoznamu správcov v zmysle zákona č. 8/2005 Z. z., ešte nezakladá jeho osobné zákonné oslobodenie od poplatkovej povinnosti, pretože v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. rozhodujúcou skutočnosťou je, kedy bol ustanovený do funkcie správcu, čomu napovedá poznámka pod čiarou s poukazom na zákon č. 7/2005 Z. z., a ust. § 206 ods. 1 tohto zákona a najmä úmysel zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zák. č. 621/2005 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová